

TOMAŽ ŠALAMUN

Goberjev ror

Goberjev ror

*Glog odpre vrata in za vrati odpre ježka.
Šnale so se zavihale.
Turisti jejo podrtijo.
Plameni osvetljujejo bika.
Tisti bosi čutijo ilovico.*

*

*Vim se raztrese nad Baski, sneg.
Zakaj si ne bi s težkimi črnimi marelami,
kot so si ga nekdaj kiti, izborili prostor tudi
zase?*

*

*Pita se maje iz višav.
Grlice jejo potonike.
Hudini lupi kosti.
Kakšna polonica je na breskvi?*

*

*Tebi se bo pa prelivala taka svila
po ustih, šele ko boš postoril mir na
Balkanu.*

*

*Opla, skalca!
Ti si na ruto napisal ovratnik.
Dva rumena metuljčka.
Trepetata na sinjem nebu.*

Straža

*Plehnati kužki so se talili z obrobja cin,
rjaveli kot kaplje, mleli.
Mak se je umikal v zapik, s hemom.
So vse rute svila?
Kje se začne noč obrobja, sladka pod zobom?
Rem vijoličasta harpa, koštrunova štruca.
Ko natika sandale, počijo.
Biči so kot jagnjetina.*

*Muškat, vrat se bo zlomil.
Mestni otroci so fičfiriči.
Sončim se na plebih sužnjev.
Rebra iztočim.*

Som, beli vir žaklega

*Lok pomika špico tibe špice
kot na kajbah, v zori.*

*

*V vetru, brani ga.
Ladjevje iz ene v drugo bišo.*

*

*Pološči zrnje na palcib.
Položi kačo na opanke.
Monolit ve, diha in prime.*

*

*Odnesi klop.
Loge in lokvanje zažgi.*

*

*Nisem te čutil, kos mesa, ulit v uho.
Nisem videl lokomotive, ki je zgorela v gozdu.*

*

*Lastno pleme opre lisico in ji da zrnje.
Mrežna omara je vrisk. Lebdi.*

*

*Galop sinjih ptic,
na vzhodu vzbaja luna.*

*

*Petelini, ki ste šli v hrib kot po štirivrstičnici,
zibal sem se in rasel.
Sključi se, kdor greš v platišče.*

*

*Ni motika oddana.
Kje je ladja?
V čem je ladja?
Kaj so tri smeri?*

*Ti, senca plavuti, zaman,
šepa, kdor zaslišuje bobne.
Kdo vleče krušno peč?
Ni motika oddana.*

Šolo predro slavčki

*Oblaki so zaobljeni in beli,
živo mleko riše kače klopotače.*

*Bajni, kako si bajni?
Zaspim nebo in narišem ogromne
trepalnice na njegovo glavo.
Dleta preorjejo reke.
Oči šibajo.
Z žerjavi odkrivam pupile.*

*Ostani na gladini, ostani na plesišču.
Potopi se kot noga komarja na žrecu.*

*Dlaka umre potico in upre bajdo.
Plastelin je grozota dna, oče duš.*

Meje

Komar s slepci bruha.

*

*Camacho se izpostavlja.
Krilca lepi.*

*

*Poln čoln pirhov.
Na njih, prevajalec.
Na njih!*

*

*Zvit metulj ti v gobec trosi vato.
Protestiraš.
Ješprenj pade v vodnjak.
Hči zacvrči.*

*

*Mi, beli zmikavti v majhni banjici,
kdaj se vam bodo posušili čevlji?
Loop je hrasta. Poči. Gredo vzvalovi.*

*

*Ne se tako naprezati, zemljemerec.
Moje podplute roke so sestrične.*

*

*Nihče ni svizca še tako objel,
da bi mu iz Afrike marimbo znesel.
Znesti marimbo na kup otopli drevo.*

*

*Kavlje za zebre nabavljaj daleč.
Odtisnjeni so tako žalostni kot ugrabljeni.*

V stajo

*

*Če bi se beli slon res spravil na zadnji
požirek piva, bi Huni pridrli.
Iz džezve gredo plameni v nebo.*

*Potoki, ki hranijo debela, ovit si s šalom.
Z nožem razreži šal.
Kaj zdaj vidiš?
Kako se premika sonce.*

*

*Deščice toplo hreščijo, sled hlapí.
Dve vojski prihajata druga drugi naproti in se
priklonita.
Snemata buče in maske, zemlja robni.
Pod zemljo: beli bliski zooma hrtov.
Mi se nič ne vemo.*

*Spomnim se.
Ko je Aleksij naslikal Prešnico,
sem dobil oči na podplatih.*

*

*Vlaga z razumom kleči.
Prideluje točna, šelesteča jabolka.
Pente jemo: Kaj je penta?
Izhlapí.*

*

*In potem lahko spet na belo lakirani pod
položimo lan.
Sedem rumenih dni s stolpi.*

